

Dalmatische parels

Een zeiltocht langs de Kroatische eilanden

Een diepblauwe zee, groene eilanden met prachtige baaien en historische stadjes: dat is wat het zuiden van Kroatië te bieden heeft. Zeilen van Split naar Dubrovnik, de 'Parel van de Adriatische Zee'.

Schipper Nikola wacht ons op in de jachthaven Marina Kaštela, even buiten Split. Hij heeft ons zeiljacht, een Jeanneau Sun Odyssey 45, al vaarklaar gemaakt, want we hebben enige haast.

Het is al in de namiddag en we moeten nog naar het eiland Hvar, dus dat wordt motoren. Zeilen zou te lang duren want de wind staat niet gunstig voor onze koers. Ik drop mijn spullen in mijn hut, kleed me snel om en onze reis van Split naar Dubrovnik via de Dalmatische eilanden kan beginnen. Al snel laten we het Kroatische vasteland achter ons. Ons is in dit geval jachtverhuurder Eric, zijn zeilvriend Pierre, ikzelf en natuurlijk Nikola. Het is een prachtige dag, de zee is azuurblauw met daarboven een dito hemel. Heb ik er op een eerdere zeilreis dagen op moeten wachten, hier dient het spektakel zich al binnen een half uur aan: dolfijnen! Een moeder met baby en nog twee andere dolfijnen komen met ons kennismaken op de hun gebruikelijke manier. Ze zwemmen

langs zij, met sprongen boven het water uit en wisselen dat af met een duik onder de boeg door naar de andere kant. Nikola zet de motor zacht zodat de dieren naar hartelust kunnen spelen, maar na enkele minuten is het feest helaas weer voorbij en slaan de dieren een andere koers in. De duisternis is ingevallen als we Hvar-stad bereiken. Met grote precisie weet onze schipper het jacht af te meren op een vrije plek aan de kade midden in het stadje. In het hoogseizoen ligt het hier vol grote luxe jachten en kun je het wel vergeten om met een bescheiden 13,5 meter hier een plaatsje te krijgen. Nu hoeft alleen de havenmeester omgekocht te worden voor 150 kuna (ruim 20 euro) en liggen we op een eerste klasplek in dit mooie stadje. Hvar-stad is een beetje het Cannes van de Kroatische eilanden, want die dure jachten worden uiteraard bemand door kapitaal-krachtige reizigers, filmsterren en wat dies meer zij. Aan de met palmen omzoomde kade bevinden zich dan ook trendy cafés en restaurants met fraaie terrassen. In het aan de haven gelegen hotel Adriana kun je zelfs aan een cocktail nippen na een duik in het

zoutwaterzwembad op de bovenste verdieping te hebben genomen. En Club Carpe Diem schijnt een must te zijn in het uitgaansleven van de eilanden, maar wij houden het bij een diner op het terras van restaurant Junior in een van de straatjes net achter de haven en na een drankje op het achterdek gaan we slapen.

Venetiaanse republiek

Hvar maakte in vroeger tijden deel uit van de Venetiaanse republiek en nam een strategische positie in tussen Venetië en de uitgang van de Adriatische naar de Middellandse Zee, vertelt de gids ons de volgende ochtend. De meeste gebouwen in het centrum van het stadje zijn dan ook in Venetiaanse stijl en stammen uit de glorieus tijd van het eiland, eind 15de, begin 16de eeuw. Zoals de St. Stevenskathedraal (95 procent van de bewoners is katholiek) en het Arsenaal dat op de hoek van de haven en het stadsplein ligt.

Linkerpagina: Nikola; Hvar-stad; Dubrovnik. Deze pagina: de baai van Hvar.

Heb ik er op een eerdere zeilreis dagen op moeten wachten, hier dient het spektakel zich al binnen een half uur aan: dolfijnen!

Vroeger konden door de fraaie toegangspoorten met bogen schepen naar binnen varen voor reparaties en op de bovenverdieping werd in 1612 een van Europa's eerste openbare theaters geopend. Nu kan het gebouw bezichtigd worden en is er een galerie voor moderne kunst gevestigd. Na een wandeling door het gezellige centrum gaan we bergop, richting het Španjola-fort uit 1551. Het is wel duidelijk waarom de Venetianen de citadel bouwden. De vijand konden ze van verre zien aankomen, je hebt hier een prachtig uitzicht rondom. Voor de kust zien we de zogenaamde Pijnboompit-eilanden liggen, die Hvar beschermden tegen de harde zuidenwind en de ontwikkeling van de stad mogelijk

maakten. Voor de lunch varen we naar het eilandje Šćedro, waar we in een verlaten baai ankeren. Terwijl Nikola het kombuis induikt, varen Eric en ik met de dinghy naar de kant om foto's van onze boot te maken en natuurlijk even een kijkje te nemen op het eiland. De groene bosschages zijn nogal ondoordringbaar, dus al spoedig keren we terug. Als we weer aan boord gaan, zijn de 'mosselen op Dalmatische wijze' klaar en blijkt onze schipper ook zijn mannetje te staan in de keuken. Wat is er heerlijker dan in deze omgeving op het zonovergoten achterdek van een smakelijke lunch te genieten? Na slechts één dag lijkt Nederland al weer heel ver weg. Een duik in het kraakheldere water maakt de idylle >

compleet, waarna we beginnen aan de volgende etappe richting Korčula. Ook op Korčula kunnen we aan de kade aanleggen, aan de voet van de stadswal, in plaats van in de jachthaven. Een uurtje later worden we begroet door een van de lokale gidsen, Aljoša Milat, die ons komt ophalen voor het diner. Op de binnenplaats van restaurant Kanavelić nemen we plaats en Aljoša weet ons te vertellen dat dit prachtig gerestaureerde pand de woning is geweest van een van Kroatië's beroemdste schrijvers, Peter Kanavelić (1637-1719). Na een carrière die hem onder andere naar Duitsland bracht, koos Aljoša toch weer voor een leven op dit eiland. 'Niks voor mij, een stad als Frankfurt. Ik hou er van om 's ochtends het huis uit te lopen, ergens koffie te gaan drinken en onderweg allemaal bekenden te begroeten. Als ik tijd heb ga ik vissen en 's avonds kan ik dan nog mijn vrienden ontmoeten voor een drankje.' De wat oudere man vertelt graag over de genoegens van het eilandleven. 'Carnaval is hier ook een groot feest, dat begint al op 6 januari. En op 11/11 hebben we het feest van Sint Martinus, dan gaan we samen drinken en zingen.'

Claim to fame

Als we hem de volgende ochtend ontmoeten voor een rondleiding door de oude stad, heeft Aljoša alweer veel van zijn bekenden begroet en gesproken,

Linkerpagina: straatje in Hvar-stad. Boven: haven en stadsplein van Hvar; verkoopster in Dubrovnik; zicht op Korčula.

‘Ik hou er van om 's ochtends het huis uit te lopen, ergens koffie te gaan drinken en onderweg allemaal bekenden te begroeten’

antwoordt hij lachend. Korčula kent een lange geschiedenis, vertelt hij. Eerst een Griekse kolonie – het stratenplan stamt nog uit die tijd – vervolgens ingelijfd door de Romeinen en rond het jaar 1000 veroverd door Venetië, dat veel sporen heeft nagelaten. Een hoogtepunt is de fraaie Sint-Marcuskathedraal, aan de basis romaans, daarboven gotisch en bovenaan in renaissancestijl gebouwd. Boven het altaar hangt een afbeelding van de evangelist Marcus (op het eiland overigens meestal afgebeeld als bisschop), geschilderd door de fameuze Venetiaanse schilder Tintoretto en elders in de kathedraal is van diens hand

nog een *Annunciatie* te bewonderen. 'In 1300 kreeg Korčula zijn eerste bisschop', aldus onze gids. 'Nu is ene Patrick Sheridan bisschop. Dat is zo'n geval dat een priester eerst bisschop moet worden om daarna kardinaal te kunnen worden. Dan wordt uit een laatje een oud bisdom getrokken en die priester tot bisschop daarvan gewijd. We hebben hem nooit gezien, maar hij zal wel weten waar Korčula ligt.' Ook het museum in het voormalige bisschoppelijk paleis is de moeite waard, al was het maar vanwege de schilderijen van de Italiaanse meesters Carpaccio en Veronese.

>

Lopend door het stadje, duikt telkens de naam Marco Polo weer op. Het is Korčula's *claim to fame* dat de ontdekkingsreiziger hier in 1254 zou zijn geboren. Zijn vermeende geboortehuis (wetenschappelijk staat niet vast dat hij op het eiland is geboren) is nog gesloten voor archeologisch onderzoek, maar zal daarna dienst doen als het Marco Polo Museum. Na een koffie op een van de vele terrasjes op de stadswal, nemen we afscheid van onze uiterst vriendelijke en ontspannen gids. Hoe zal hij de middag doorbrengen: wat vissen, rondsletteren en vrienden ontmoeten? Hoe dan ook, hij lijkt hier zijn ideale oude dag te hebben gevonden. We zijn nog maar net aan het zeilen of bij een boei zien we een boot die is vastgelopen. Hoewel de Kroatische

Terras aan zee op Korčula. Onder: toeristische stalletjes en markt op Hvar.

wateren over het algemeen tot vlak voor de kust behoorlijk diep zijn, moet je af en toe toch oppassen, zo blijkt. Deze Amerikanen hebben dat overduidelijk niet gedaan en hebben het geluk dat onze schipper hen meteen te hulp schiet. Hij duikt de zee in met een lang stuk touw dat hij om hun mast bevestigt en met niet al te veel moeite trekken we hen weer vlot. Eerst is het een beetje dobberen op het water, maar later trekt de wind aan en gaan we met een mooi vaartje richting het eiland Mljet. Nog afgezien van het stralende weer en de diepblauwe zee is het prachtig zeilen hier. Je vaart telkens door een soort brede zeestraten waarbij je mooie uitzichten hebt op de uit het water verrijzende eilanden. Zo is er altijd wat te zien aan de horizon. Na een ontspannen middag die we pratend en zonnend doorbrengen, komen we bij het

plaatsje Pomena op Mljet aan. Zoals het hier vaker aan de kust gaat, kun je gratis aanleggen aan de steiger van een restaurant als je daar 's avonds ook gaat eten. Zo belanden wij bij Konoba Nine. De ligplaats is uitstekend, het eten valt helaas wat tegen, maar volgens Nikola is Pomena wat eten betreft niet de beste plek en relatief duur bovendien. Maar ach, voor onze route is het een handige aanlegplaats. Hoewel Eric door zijn werk de Kroatische wateren en plaatsen goed kent, is onze schipper van onschatbare waarde. Hij lijkt elk baaitje, hoekje en plekje van de Kroatische kust te kennen. En als hij het even niet weet, belt hij zijn broer, die ook schipper is. Uiteraard komt het ook erg goed van pas dat hij Kroatisch spreekt, zeker als er overlegd moet worden met havenmeesters. Hij weet smeugig te vertellen over alles wat hij in de loop der jaren met passagiers heeft meegemaakt. Het is alweer de laatste avond aan boord dus we blijven nog tot laat op het achterdek praten en drinken.

Huwelijksbootje

Een groot deel (eenderde) van Mljet is een nationaal park dat we de volgende ochtend bezoeken. Door het milde klimaat op het eiland is alles bijna onwerkelijk groen voor een plek die zo zuidelijk ligt. We lopen naar een zoutwatermeer waar de boot vertrekt naar het Heilige Maria-eilandje. Benedictijner monniken afkomstig uit Zuid-Italië arriveerden hier in 1151 en

bouwden een abdij met bijbehorende kerk. Cement was in die tijd niet voorhanden, dus een mengsel van zeemeeuweieren met zand houdt tot de dag van vandaag de stenen op hun plek. Het moet een enorme onderneming zijn geweest om hier deze gebouwen te laten verrijzen.

Het fraaie complex is tijdens zijn bewogen geschiedenis helaas flink beschadigd. Zo was er tijdens het bewind van Tito een hotel gevestigd, maar de republiek Kroatië heeft het teruggegeven aan de kerk die de abdij grondig aan het restaureren is. In de abdijskerk worden weer missen opgedragen en het is een populaire plek voor bruiloften, met de mogelijkheid voor een feest in het restaurant in de abdij. Het moet inderdaad een erg romantische plek zijn om in het huwelijksbootje te stappen, maar vandaag zijn we daar helaas geen getuige van. Als het lawaaiige bootje ons weer heeft teruggebracht, beginnen we aan onze laatste etappe richting Dubrovnik. Na een tussenstop voor de lunch en een duik in een baai van het eilandje Lopud bereiken we eind van de middag de plek waar ik helaas

De verkeersvrije straten, de stegen en de haven van Dubrovnik zijn alle van een verbluffende schoonheid

de boot moet verlaten. Na de fantastische dagen aan boord brengt Nikola me met de dinghy naar de steiger van hotel Excelsior, even buiten de oude stad van Dubrovnik. Midden jaren zeventig was ik hier voor de eerste (en tot nu toe laatste) keer en hoewel mijn geheugen me grotendeels in de steek laat, kan ik me het fantastische uitzicht op de witte stad tegen de blauwe achtergrond van de zee nog wel herinneren. De 'Parel van de Adriatische Zee' werd zwaar gebombardeerd door Serviërs en Montenegrijnen in 1991, wat Belgrado de woede van de westerse wereld opleverde en Kroatië erkenning als onafhankelijke staat door de EU. Dubrovnik ligt nu in een exclave, gescheiden van de rest van Kroatië door een heel klein stukje kuststrook van Bosnië-Herzegovina.

Inmiddels is de stad geheel in oude luister hersteld. Een aanrader is een wandeling over de stadswallen vanwaar je een prachtig uitzicht hebt op de oude stad en de zee. De verkeersvrije straten, de stegen en de haven van Dubrovnik zijn alle van een verbluffende schoonheid. Stradun is de drukke hoofdstraat van Dubrovnik waar je veel terrasjes en winkels vindt. Het marmeren plaveisel glimt van de vele voeten die het hebben gepolijst. De duisternis begint al in te vallen dus ik loop in sneltrainvaart langs de monumenten. 's Avonds werp ik vanaf het terras van het hotel nog een laatste blik op de fraai verlichte stad en de eilanden in de verte. Met pijn in het hart zal ik de volgende ochtend weer huiswaarts keren, in de hoop dat we elkaar binnen 35 jaar terugzien. • >

Nog afgezien van het stralende weer en de diepblauwe zee is het prachtig zeilen hier. Zo is er altijd wat te zien aan de horizon

Tips & adressen

Jachthuur

Euro-Yachtcharter verhuurt op verschillende plaatsen in Kroatië (en andere landen) zeil- en motorjachten. Er zijn verschillende mogelijkheden: u huurt zelf een jacht, al of niet met schipper, of u sluit u aan bij een flottielje. Een andere mogelijkheid is om een plaats op een schip te reserveren en met anderen een tocht te maken. Voor meer informatie en reserveringen zie www.euro-yachtcharter.nl.

Vliegen

Croatia Airlines vliegt dagelijks vanaf Amsterdam onder andere op Zadar, Split en Dubrovnik, met een tussenstop in Zagreb.

Vanaf Brussel zijn er vluchten naar Split. Voor informatie en boekingen: www.croatiaairlines.com.

Toeristische informatie

Via de website van het Kroatisch Nationaal Bureau voor Toerisme: nl.croatia.hr of tel. 0900 2022102.

Eten

Junior
Prima restaurant in een straatje net achter de haven, met terras.
Pučkog ustanka 4, Hvar,
tel. +385 (0)21 741069.

Kanavelić

Het fraaie woonhuis van de 17de-eeuwse dichter Peter Kanavelić herbergt nu dit uitstekende restaurant, met terras op de binnenplaats.
Sveta Barbara 12, Korčula,
tel. +385 (0)20 711 800.

Proto

Uitstekend visrestaurant in de oude stad van Dubrovnik. Geldt als een van de beste van de stad.
Široka 1, Dubrovnik,
tel. +385 (0)20 323234,
www.esculap-teo.hr.